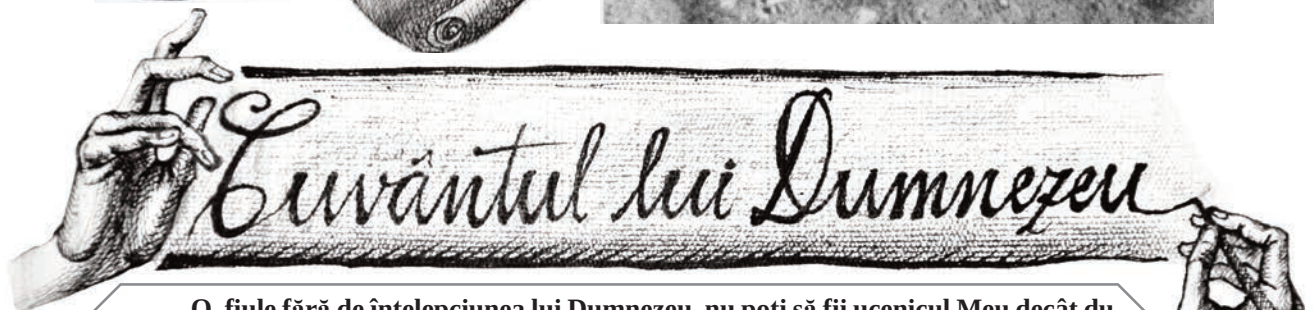
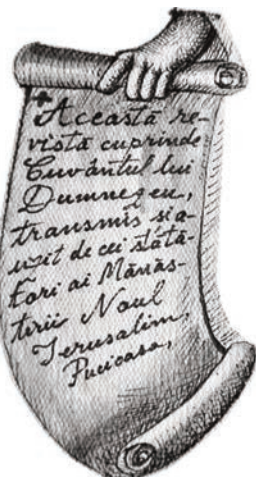

august - septembrie 2024

se distribuie gratuit

O, fiule fără de înțelepciunea lui Dumnezeu, nu poți să fii ucenicul Meu decât după ce treci probele facerii omului nou din treaptă în treaptă, și n-a fost altfel niciodată pentru cei ce rămân cu Dumnezeu. Trebuie să alegi fără murmur muștrarea și certarea și numai apoi să primești îndemnuri pentru mers, căci neaprobă nu ai niciun sfârșit al răului din tine, nici început al omului nou prin cruce ca Domnul. Muștrarea este pentru fii, pentru cei ce sunt cu legitimitate fii ai Domnului precum este scris, iar dacă muștrarea nu este primită vine certarea, iar certarea e mai cu usturime, e bici pentru cei neascultători, și din care mulți se trezesc cu amar, și numai apoi își aleg viața cu Dumnezeu și urmează apoi îndemnurile sfinte, povește pentru lucru cu Dumnezeu, credințioșie dovedită, ca unii care știu calea Mea pe pământ

pagina 14

În acest număr:

Cuvântul lui Dumnezeu la Praznicul Schimbării la Față a Domnului

Eu sunt Cel ce sunt, și sunt învăluit în cuvânt și stau pe nori deasupra și binecuvintez cetatea cuvântului Meu de pe pământul român și pe cei ce veghează în ea pentru venirea Mea ca să-Mi așeze ei în carte cuvântul când îl grăiesc din nor.

Cuvântul Meu este păstor, este învățător, și cine învață din el are de sus înțelepciune și crește mare pentru Dumnezeu și pentru lucrările Sale între oameni, și așa Îmi zidesc Eu în zilele acestea pe pământ un popor peste care Îmi așez împărăția Mea, și cu care Mă împart peste pământ

cuvânt ca să păstoresc cu el, ca să fiu Învățător celor ce-Mi primesc povăța și se pregătesc să-Mi fie fii ascultători, și e ca la școală, și unii nu se silesc să învețe și să iasă mari pentru cer și pentru Dumnezeu, iar alții învață frumos și mult și cresc și iubesc să crească, iar Eu, Domnul, îi așez la lucrul Meu de trebuință ca să am cu cine să-Mi împlinesc Scripturile care mai sunt, și lucrez așa cum am lucrat acum două mii de ani, de Mi-am ridicat cu slava învățaturii Mele pe ucenicii Mei de atunci și am așezat cu ei împărăția Mea pe pământ și a crescut ea în mulți apoi până

Fundația Sfânta Virginia – Cetatea Sfântă Noul Ierusalim

azi prin cuvântul Meu de Păstor și am spus atunci: «*Fericiți cei ce ascultă cuvântul lui Dumnezeu și îl păzesc pe el*». Amin.

Grăiesc atât de apropiat în zilele acestea, cum niciodată n-am lucrat așa de blând, așa de aproape, așa de duios, așa de cald, mai Păstor decât oricând ca să-Mi pot pregăti pentru venirea Mea pe cei ce ascultă cuvântul Meu și îl păzesc pe el, o, și sunt frumoși cei crescuți cu slava Mea de cuvânt, și cu care Eu Îmi împlinesc și Îmi așez pe pământ Scripturile cele de apoi, căci Îmi trebuia credință ca să fac aceste împliniri mari și așa de mari, și așa am lucrat și acum două mii de ani peste ucenicii Mei, care au crezut în Mine pic cu pic, pas cu pas, și am lucrat cu ei lucrarea Mea de atunci, cu care Tatăl M-a trimis ca s-o așez pe pământ, și totul prin credință.

În zi de praznic împărătesc Mă apropii cu slava Mea de cuvânt și-Mi las grăirea peste cei care au de vegheat turma creștină ca să nu fie ea sfâșiată fără de veste de lupi, de vrăjmașii dreptei credințe, și-i rog pe ei să se aplece la glasul Meu de Păstor și să-Mi deschidă să-i păstoresc pe ei, căci s-a stârnit furtună mare și tot mai mare și se tot apropie amenințare din partea celor fără Dumnezeu, și cu lucrare de lup care-și ascunde pielea și glasul ca să nu se știe că e lup, și dau aceștia să-Mi tragă turma dreptcredincioasă afară și să piardă ea cărarea și împărăția Mea și a ei, căci duhul geloziei e mai amar ca moartea, precum este scris, dar Eu sunt Păstor trimis de la Tatăl Savaot în vremea aceasta de ură mare a omului antichrist, care nu mai are odihnă de mult, de mult, și stă gata să-Mi zădărnicească venirea și să-Mi dărâme de la temelii toată zidirea, toată așezarea împărăției Mele, toată truda Mea și a celor lucrători cu Mine prin vremea celor două mii de ani de turmă creștinească, după datini viețuitoare ea, și iată, iau puterile cerești și, stând în mijlocul acestei slave, grăiesc și așez în scris grăirea Mea și-i fac trimitere spre cei ce au lucrare de veghe peste turma creștină și-i înștiințez ca să Mă audă că le grăiesc și le spun lor așa:

În zi de praznic împărătesc stau pe norul slavei Mele ca pe Tabor acum două mii de ani și-Mi spune Tatăl să vă grăiesc vouă, iar voi să ascultați de cuvântul Meu așa cum a lăsat El cu-

vânt ceresc atunci și a spus: «*El este Fiul Meu iubit, de El să ascultați!*»

Așadar, deschideți voi Scripturile și citiți în ele și vedeți cu ochii mari vremea lui antichrist și vremea voastră, după cum lucrează el peste voi, și vedeți și plata cea rea a lucrării antichristului, căruia tot timpul Eu, Domnul, îi tot ucid cu suflarea gurii Mele planurile și obrăznicia cu care el se întinde până la scaunul lui Dumnezeu și-i spun lui și acum: Ajunge!

Papa de la Roma, acest nume și cap străin, fugarul cel de acum o mie de ani din turma bisericii Mele, o, să nu fie numit acesta cu nume de tată, el și urmașii lui numiți așa, că nu e cu dreptul să fie numit așa, căci Scriptura spune să nu numiți pe pământ tată pe nimeni, căci Unul este Tată, și este în cer Tatăl, iar cei de pe pământ să se numească frați, așa este scris, nu altfel.

Voi, cei care aveți lucrul veghii peste turma creștină, fiți părinți iubitori de turmă, nu trădători, nu furi, nu lupi, așa vă învăț, așa vă păstoresc să lucrați. Nu căutați să vă deprindeți cu această lucrare vicleană, nu vă luați după satana, după tatăl minciunii, după vrăjmașul vostru și al turmei Mele. Nu vă luați după niciun cap de pe pământ, căci voi aveți în cer părinți sfinți, străbuni bravi, care v-au lăsat moștenire sfântă, și pe care voi s-o păziți de lupi apoi. Vegheați și iar vegheați ca nu cumva să pățiți și voi ca patriarhul român care n-a vegheat acum o sută de ani și s-a lăsat înșelat de antichrist și a fost culcat la pământ gardul viei Mele, căci a venit antichrist și l-a momit pe patriarh să scoată zile de sfinți din calendar și să răstoarne sărbătorile sfinților cerului și să le mute după placul lui, o, și voi nu știți soarta celui ce n-a vegheat atunci, dar o știu Eu, Domnul, și vin la voi să vă înștiințez că vă paște și pe voi prăpastia în care a fost îmbrâncit soborul bisericii de acum o sută de ani când a biruit antichrist cu pasul lui păgân și a tot biruit apoi pic cu pic, iar acum dă iar să strice și mai mult așezarea cea din părinți a bisericii Mele și să faceți frăție cu el. O, nu! Voi nu aveți Dumnezeu? Voi n-aveți strămoși și părinți sfinți? După ce cap să vă luați și să dărâmați fără de veghe?

Să știți că turma e îngrijorată pentru ceea ce dați să vă învoiți după placul vrăjmaș, căci voi

Fundația Sfânta Virginia – Cetatea Sfântă Noul Jerusalem

vreți să dați pe Dumnezeu deoparte și să slujiți planului potrivit, și care nu știți de unde vine, căci dați să faceți ce spun solii lui antichrist, iar voi îngăduiți aceasta când el stă pitit de voi și vă trimite vouă prin soli ceea ce ar fi să faceți. O, de ce nu vă treziți? Treziți-vă, vă spun! Lepădați din inimă și din minte păcatul trufiei, lucrarea care nu vă lasă să vă aplecați și să ascultați de la Dumnezeu.

Vă păstoresc, nu vă mustru, o, nu. Trufia voastră însă e prea multă ca să vă aplecați mintea și inima apoi, căci vă credeți cu nume mari între slujitori și nu aveți voie să vă aplecați de mari ce ați fost așezați de oameni peste oameni ca să-l girați pe cel mai mare ca voi peste voi și peste gloata oarbă cu credința și cu înțelesul adevărului lucrurilor.

Musturarea Mea spre voi este iubirea cu care Mă aplec să vă vindec de trufia din minte, de păcatul cel mai greu, care vă ține în moartea păcatelor de moarte, șapte la număr, și pe care voi le știți așa de bine dacă sunteți așa de învățați cu ele zi de zi în orice loc ați fi și ați sta, căci trufia este lucrarea atâtor suflete care doar atâta au învățat să facă și să poată, și doar disprețuirea de sine v-ar mai putea trezi pe voi ca să doborâți prin lucrarea ei trufia din voi, și care Mi-ar da Mie loc și ființă în voi apoi.

Iată ce vă spun: Dacă voi vă veți apleca și veți schimba iarăși ca și acum o sută de ani rânduiala serbărilor sfinte, de data aceasta Paștile Domnului și toate serbările care țin de acest praznic sfânt, o, vă veți scrie singuri vina și plata ei, dar Eu, Domnul, voi repara stricăciunea prin cei de după voi, și care vor lucra după planul Meu cel tainic, iar voi veți purta rușinea cea de veci pe pământ și în cer pentru îndrăzneala de a-L birui pe Dumnezeu pentru antichrist, pe Hristos pentru Baraba, pe vrăjmașul care vă împinge pe

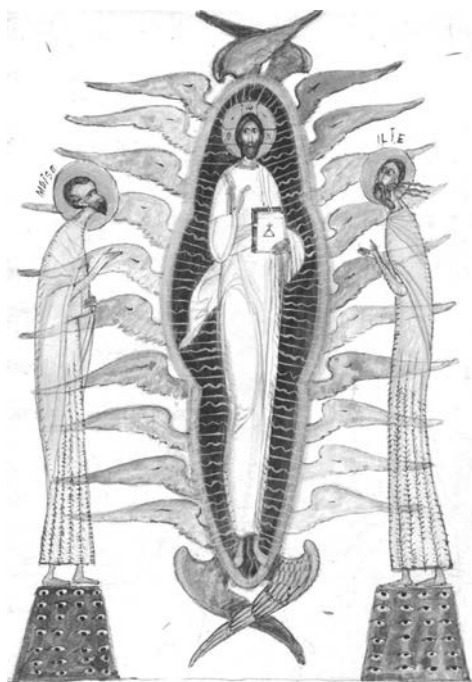
voi acum din umbră să răsturnați temelia bisericii Mele mai mult decât a răsturnat acum o sută de ani patriarhul vremii de atunci, și care, vai, vai lui și soartei lui de veci, că voi nu aveți de unde să știți ceea ce știe doar Dumnezeu!

În zi de praznic împărătesc vă povățuiesc cu iubire și cu milă, căci lucrarea Mea este cuvântul cu care am făcut cerul și pământul și lumea. Nu se poate să nu lucreze Dumnezeu. Dacă omul nu stă din lucrul său, Eu, Domnul, mai mult nu stau. Credința nu este a tuturor, așa este scris, iar dacă vouă nu vă este dat să credeți, iată, vă

împietriți auzul și inima, și de aceea vor veni semnele lui Dumnezeu ca odinioară peste egipteni și peste faraon, sau ca acum două mii de ani peste Caiafa și maimarii vremii de atunci și vor lucra semnele lui Dumnezeu precum este scris, căci România este țara venirii Mele a doua oară de la Tatăl ca să lucrez în ea pe pământ prin cuvânt, iar voi, cei ce aveți scaune de veghetori, sunteți împietriți, necredincioși pentru venirea Mea de azi, așa cum a fost și arhiereul cetății Târgoviște acum treizeci de ani, și care s-a luptat cu violență și a lovit în fiii cuvântului Meu jurându-se

cu cuvânt rostit că el nu va crede cuvântul Meu nici dacă și-ar pierde amândouă picioarele, iar după ce și le-a pierdut, așa cum a proorocit cu însăși limba sa, l-am adus de pe tărâmul celălalt ca să-și mărturisească necredința și plata ei și mila Mea cea pentru el, după ce a venit strigarea la cer pentru iertarea lui cea de la Mine și pentru mărturisirea lui de lângă Mine a lucrării cuvântului Meu din vremea aceasta peste pământ, și pe care el n-a dat s-o primească și să creadă cât a stat pe pământ.

O, vindecați-vă, dar, de duhul trufiei din voi, că nu e de glumă cu dreptatea lucrurilor, și

haideți spre căință pentru necredință și disprețuiri-vă pe voi înșivă, nu pe Mine, nu pe cei care Mă poartă cu viața lor în ascultare de cuvântul Meu din vremea aceasta, o, dar știți voi această virtute creștinească, după ce vă dați așa de mari cum că aveți atâta carte învățată, atâta cunoaștere ca să știți cum să loviți mai cu ură în venirea Mea cuvânt peste pământ, peste om și peste voi, și iată, chiar dacă voi vă dați mai mari ca Mine de parcă știți voi cine este Dumnezeu și unde, și că nu sunt Eu Cel ce vin spre voi cuvânt acum, când a venit vremea să vin și să păstoresc omul, căci voi doar îl duceți la groapă nepăstorit până atunci! Iată, vai vouă, cu milă vă spun! O, ar fi să ziceți și voi ca niște cuprinși de păcatele trufiei: „*vai nouă!*”, dar voi nu dați să știți de voi, ci doar lucrați acest păcat și acest vai și vi-l pregătiți fără să știți ce faceți când credeți că lucrați binele cerului de deasupra voastră, locașul lui Dumnezeu și al puterilor cerești, precum este scris.

Așadar, în zi de praznicul schimbării la față pe Muntele Tabor a Domnului Iisus Hristos înaintea ucenicilor părtași acestei descoperiri a slavei Mele atunci, v-am scris această scrisoare vouă, celor ce lucrați fără Dumnezeu și împotriva cărării spre cer a bisericii Mele, de două mii de ani așezată de Mine pe piatra ei cea dintâi, și apoi de ucenicii Mei din unii în alții, până ce a fost împlinită toată așezarea ei pe pământ prin sfinți și prin prooroci.

Luați acum aminte la cuvântul Meu de azi, și veți lua aminte vrând-nevrând, căci cuvântul Meu este adevărul Meu. Amin.

Acum, în zi de praznic al slavei Mele văzute atunci pe Tabor, vă povățuiesc și pe voi, fii ai poporului cuvântului Meu, ca și pe ucenicii Mei de atunci, iar voi luați numai de la Mine, fiilor, și nu luați de la oameni oricât s-ar arăta ei de buni și de mari și de sfinți. Eu sunt mai mult decât oamenii, o, fiilor, și e bine voi să vă hrăniți din cer cu hrană proaspătă, mestecată în gura Mea, căci oamenii amestecă pe cele ale lui Dumnezeu cu cele din mintea lor, din vederea lor, și cu cele de pe pământ, și au viclenie, oricât s-ar da ei că nu au, și nu uitați învățătura Mea, căci am spus că și proorocii lui Dumnezeu nu au de la Mine să știe unii ce știu alții, căci fiecăruia i

s-a dat și i se dă după măsura măsurată de Mine, după împărțire cerească, nu omenească. Aici la voi însă sunt Eu în toată plinătatea cuvântului Meu, cântărit de Mine pentru trimiterea lui spre oameni, sunt Eu cuvântul acesta, și am așezat să fie scris cuvântul Meu, și așa Îmi ocrotesc calea și venirea cea tainică, și crede numai cel căruia îi este dat să creadă, iar celui împietrit nu-i este dată credința în cuvântul Meu, și numai Dumnezeu știe de ce aceasta.

O, fiilor, nu căutați, o, nu căutați îndreptărire să vă lucrați, că dragostea cea din fiii ei nu caută aceasta, nu se trufește cel ce are dragostea de lucrare, nu caută ale sale cel ce are dragostea, ci suferă pentru ceilalți cu răbdare sfântă. Disprețuirea de sine vă poate ajuta să puteți așa, și aceasta te coboară și îl ridică pe fratele tău dacă ai pentru el prețuire. O, să nu se mai fi auzit în veac dragoste ca aceea dintre voi, dragoste roditoare pentru cer, fiilor, și pentru care Eu, Domnul, atât de mult vă păstoresc și vă țin de mână păstorindu-vă de sus și de jos, iar voi să nu fiți nepăsători pentru povăț, fiilor.

Iată cum să lucrați voi pentru greșalele cele asupra dragostei dintre frați: Nu se iartă greșala din mers, ci numai prin umilință mărturisită, fiilor. În clipa de greșală asupra dragostei, scoateți dintre voi pe cel ce tulbură dragostea și odihna ei între frați și puneți-l deoparte ca să-i fie rușine și să-și înțeleagă nevrednicia, și nu trebuie să mai lucreze, ci să stea deoparte, așa spune Scriptura, căci altfel se îngâmfă diavolul în el și nu-l lasă să se aplece și să se cumințească apoi.

Trebuie vegheat cel care tulbură dragostea și lucrarea ei, și de aceea voi să nu căutați cu dinadinsul să fiți și să stați singuri, decât după ce greșiți dragostei și să fiți puși deoparte ca să vă fie pedepsită greșala și să vă fie vegheată apoi îndreptarea cea spre căință mărturisitoare, după ce căința se așează în inimă spre ridicare iarăși și spre îndreptarea dragostei.

Fiule, fiule, să nu te crezi prea aproape de veghetorul de peste tine, să nu-i calci peste cuvânt, să nu cauți cu îndrăzneală spre el ca să doarești și tu să fii mare, căci dragostea nu se trufește, o, fiule călăuzit și păstorit atât de mult prin cuvântul gurii Mele și prin veghetorii de peste

tine. Să fii mic ca să fii mare, căci numai cel ce stă mic își lucrează mărire, nu cel îndrăzneț în cuvânt și în lucrarea sa, iar altfel nu poți intra la nunta Fiului lui Dumnezeu, unde numai cei ce stau mici au bucuria acestei minuni, din pricina curățeniei inimii lor.

Nu uitați pilda lupului și a câinelui, nu uitați, fiilor! Învățați din această pildă care vă vorbește de supunere și de nesupunere, de stat în ascultare și în știre peste tine, sau de umblat aiurea fără astâmpăr, și veți fi cei învățați de Dumnezeu dacă veți dovedi notă mare și strai de nuntă, fiilor.

Acum, iar și iar așez peste voi binecuvântare pentru mersul înainte cu zidirea și frumusețea grădinii de la Maluri zi de zi tot mai sus, tot mai aproape de slava ei toată, când vom face serbare mare și vom vesti-o pe ea lucrare a lui Dumnezeu din povestea Mea cea de o sută de ani a cuvântului Meu pe plaiul pământului român, și ne vom înfățișa cu această poveste mărturisită peste pământ, și tot mai mulți se vor îndulci cu adevărul Meu și cu poporul Meu și cu minunea Mea, și tot mai mulți pe pământ vor învăța nu-

mele Meu cel nou, *Cuvântul lui Dumnezeu* în țara românilor, cuvântul Meu de Păstor peste voi, dar și pe voi, cei care Mă împărțiți cuvânt, și povestea sa peste pământ, fiilor, și la care voi lucrați acum s-o așezați la vedere ca într-o vedenie de dincolo de cele văzute ale lui Dumnezeu, căci Eu, Domnul, din cele nevăzute am luat și am lucrat cu ele aproape de pământ prin statul Meu cel de șaptezeci de ani în mijlocul unui popor care Mi-a cules cuvântul și mersul Meu cel greu și durerile de pe cale și credința celor care au avut parte cu Mine în acest măreț timp al slavei Mele peste pământ, în acești ani măreți ai tainei Mele în vremea aceasta, vremea venirii Mele de la Tatăl cuvânt pe pământ, și iată-vă martori ai Mei, voi, și povestea Mea cu voi și cu cei de până la voi din această poveste, dulcea poveste la care voi lucrați acum s-o așezați la vedere înaintea celor de pe pământ, povestea lui Iisus Hristos pe vatra neamului român, acum, la capăt de timp, și binecuvintez acum peste voi și pregătirea praznicului Maicii Mele, o, fiilor.

Amin, amin, amin.

6/19 august 2024

Cuvântul lui Dumnezeu la Praznicul Adormirii Maicii Domnului și pomenirea Sfinților Martiri Brâncoveni

Acest cuvânt este Dumnezeu, sunt Eu, Cuvântul Tatălui, Cuvântul Care a făcut cerul și pământul și omul, văzutele și nevăzutele lui Dumnezeu.

Eu sunt acest cuvânt, cuvântul care grăia cu omul în rai, cu Moise pe munte, cu Avraam, cu Isaac, cu Iacov, cu David, cu profeții, cu ucenicii Mei cei de acum două mii de ani și cu toți cei care au avut darul să audă cuvânt de la Dumnezeu.

Eu sunt acest cuvânt și azi, și până la sfârșitul timpului, căci lucrarea dată Mie de Tatăl este cuvântul și împlinirea lui apoi, fără ca să treacă vreo iotă din el, ci, din contra, să se împlinească, precum este scris.

Și acum se deschide cartea cuvântului Meu din vremea aceasta și așez în carte praznicul împărțesei cerului și a pământului, mama Mea Fecioara, prin care am venit de la Tatăl pe pământ prunc născut, și am crescut om desăvârșit și am împlinit lucrarea dată Mie de Tatăl, condamnarea

Mea la moarte pe cruce pentru salvarea omului care ar fi să Mă cunoască de Dumnezeu adevărat, venit de la Dumnezeu pe pământ, iar cine știa Scripturile a primit putere să creadă în ele și să se facă fiu al lui Dumnezeu. De atunci Eu, Domnul, păstoresc și zidesc tainic împărăția lui Dumnezeu pe pământ cu oamenii și pe fiii ei, pe cei cărora Tatăl le-a dat darul credinței, cu care ei Îl primesc pe Domnul Făcător al lor.

Pace vouă, o, pace vouă în zi de praznic sfânt, fii ai cetății cuvântului Meu pe meleagul neamului român! Când vin la voi cuvânt în cetate Mă anunț cine sunt. Când vin la voi cuvânt vin în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, și-Mi așez între voi cuvântul, iar voi îl scrieți în cartea Mea cu voi, căci grăiesc ca să Mă auziți și să-l scrieți, fiilor.

De ce, oare, așez Eu această deslușire a lucrării cuvântului Meu și a celor cărora Eu, Domnul, le dau în grijă grăirea Mea cea din vremea

aceasta? O, pe cât de primejdios este din multe pricini să vi se dea vouă cinstire aparte din partea celor ce cred cuvântul Meu de azi, tot atât de primejdios este să vă disprețuiască, să vă defaime, să vă bănuiască, să vă învinuiască, să facă așa cu voi cei ce vă știu pe voi ai Mei. Eu, Domnul, Mă așez atunci numaidecât între voi și ei ca să primesc Eu tot ce aruncă ei în voi, căci voi sunteți cărarea venirii Mele cuvânt pe pământ, așa cum Eu v-am pregătit și v-am așezat să stați și să Mă primiți, iar dacă voi le-ați face voile ca să vă aibă de partea lor, o, voi n-ați mai putea fi cărarea Mea din cer pe pământ și aș fi fără de sprijin ca să vin să-Mi așez cuvântul pe pământ, și apoi împlinirea lui.

Hai să ne așezăm și să lucrăm în zi de praznic împărătesc pentru mama Mea Fecioara, și hai, mama Mea, să punem masă de cuvânt și de amintire a lucrărilor lui Dumnezeu pe pământ, după ce Eu am venit de la Tatăl Fiu al tău acum două mii de ani. Ai sărbătoare cu părtășie românească în ziua de amintire a venirii tale lângă Mine în cer, după ce ți-ai sfârșit mersul printre oameni, căci tot în ziua aceasta din an s-au suit la cer domnul țării, Brâncoveanu și feciorii lui și sfetnicul lui, toți muceniciți pentru credința cea din străbuni, o, și te bucuri pentru ei, pentru iubirea lor de Dumnezeu, mama Mea.

O, auziți voi, cei ce stați în numele credinței în Dumnezeu pe scaune de păstori? Auziți mărturisirea credinței domnului țării? El și băieții lui și-au pus capul spre tăiere și nu și-au lepădat credința cea din străbuni. Semnul lepădării de credință n-ați dat să-l cunoașteți și să vă feriți să trădați străbunii și pe Dumnezeu. Acest semn a fost făcut cunoscut prin Scripturi acum două mii de ani și iată, este scris că după acest semn urmează antichrist să lucreze, și să se arate potrivit cel din întuneric. O, n-ați vegheat, și nu dați să vegheați. Nu veți avea nicio bucurie, ci numai pătimire din partea acestui vrăjmaș ascuns acum.

Iată de ce Eu, Domnul, vin cuvânt pe pământ odată cu lovitura cea mai grea decât în toate timpurile asupra bisericii Mele din partea acestui vrăjmaș pitit încă! Vin pe pământ cuvânt și tot vin, iar suflarea gurii Mele îi tot taie calea precum este scris, și va fi nimicit prin cuvântul Meu, el și toți slujbașii lui antichristi, iar voi atunci veți purta rușinea cea mai grea pentru lepădarea de credință, pentru supunerea pe care o dovediți în fața vrăjmașului vostru ascuns, dar încă vă mai rog, vă mai cer să vă sculați cu puterea crucii Mele și să chemați la luptă puterile cerești ca să-l biruți voi pe antichrist, nu el pe voi, nu el, auziți?

Eu, Domnul, încă vă mai strig, și îndelung vă strig, ridicați-vă ca David și rețezați puterea duhului potrivit și scoateți turma Mea de la pierzare și veți fi scriși în cer ca Brâncoveanu, ca biruatorii fiarei. Eu cu cuvântul fac biruință ori de câte ori trebuie biruință. Biriți și voi prin cuvântul Meu. Numai să văd că ascultați, iar Eu vi-l dau în mână pe vrăjmașul cel ascuns. Îndrăzniți și nu uitați, Eu am biruit! Biriți și voi! Amin.

O, mama Mea, iar și iar am rostit îndemnul la luptă asupra lui antichrist. O, cât aș vrea să vrea și ei, mamă.

— **O**, Fiule Iisus, vin semnele, cele înfricoșătoare, cărora nimeni nu le poate ține piept, niciun vrăjmaș, Fiule scump. E greu, știm, dar Tu ești Biruatorul Cel îmbrăcat în Tatăl, Care Ți-a dat toată puterea în cer și pe pământ. Vrei însă și creștinii să fie biruatori și de aceea vii și-i îndemni la veghe, la luptă, căci vrăjmașul este fără de milă.

Voi, copii ai credinței, bizuiți-vă pe Domnul și îndrăzniți împotriva necredinței cu Hristos în față! Hai la lupta cea mare! Treziți-vă, creștini români, ca să vedeți norul și să biruiți cu post și rugăciune, precum este scris, iar voi

Fundația Sfânta Virginia – Cetatea Sfântă Noul Jerusalem

să fiți biruitori. Așa vă hărăzesc eu vouă în ziua mea de praznic sfânt.

Așa, Iisuse, Doamne, așa să se împlinească biruința cea de partea creștinilor adevărați de pe pământ. Amin.

— **O**, mama Mea, Eu asta doresc și aștept: să fie adevărat creștinul, că numele de creștin nu are putere ca viața de creștin. Iată, am spus poporului cuvântului Meu să nu stea fără veșmânt de creștin, fără chipul cel dat de Dumnezeu. Omul creștin trebuie să se uite la Mine, nu la lumea cea păcătoasă. Creștinul trebuie să poarte barbă și port de creștin, nu de lume, și hrană ca în rai, nu ca lumea mâncătoare de carne și de toate cele de pe pământ, care nu sunt pentru creștinii lui Hristos, și trebuie rânduiala cea de post și de rugăciune, așa încât în vremea cea grea să Mă aibă de partea sa creștinul și să-l cunosc și să-l ocrotesc ca pe copilul Meu, că dacă-l găsesc în lume sau asemănându-se cu lumea îl las în bătaia urgiilor care vin pentru necredință, că nu e niciun păcat mai greu ca necredința, ca lepădarea de credință, mama Mea.

Mi-am pus la adăpost poporul cel pregătit prin cuvântul Meu. Îl învăț mereu să stea în ascultarea de povața Mea, căci Eu l-am pus deoparte ca să-l am sămânță nouă pentru nașterea din nou a lumii, ca pe vremea lui Noe facere nouă, mama Mea.

O, fii ai cuvântului Meu, așa vă păstrez Eu pe voi, că lumea de azi și-a ales pierzarea fiilor ei, despărțirea de Dumnezeu și putere de partea lui antichrist, care vine să-și ia rodul și să-l piardă apoi odată cu el, precum este scris.

O, fiilor, cuvântul Meu trebuie dorit de voi așa cum îl doresc sfinții și îngerii în cer, și trebuie să-l iubiți și să vă zidiți prin el, fiilor. Să Mă iubești, fiu creștin, și să nu fii rece și nepăsător de glasul Meu de peste tine, că vin de lângă Tatăl ca să te adun cum își adună cloșca puii să-i încălzească și să-i învețe să mănânce și cum să mănânce, că dacă tu nu stai sub cuvântul Meu, sub mantia Mea, te înveți să umbli și să te pierzi de sub aripile Mele și să nu-ți mai placă de dragostea cu care vin să ți-o dau și să te înveți de la Dumnezeu să iubești, fiule creștin. Cei ce M-au

iubit și Mă iubesc în acest cuvânt sunt cei ce se hrănesc cu el și îl împart cu frații, iar altfel nu este iubire de cuvântul Meu.

O, dacă nu veneam pe pământ cuvânt învătător mai puteam să-Mi ridic spre credință și spre faptă un popor? Cum s-ar fi putut aceasta dacă nu dădeam păstorire celor ce veneau să Mă ia din acest izvor și să Mă creadă că vin pe pământ Păstor și împlinire de împărăție cerească prin credința celor cărora le este dat darul să creadă?

O, fiilor, nu căutați fără cruce, nu căutați mângâieri, nu poziții, nu laude, nu bucurii, nu aplecări și închinăciuni din partea lui Dumnezeu și a semenilor. Căutați facerea voastră dacă vă apropiați, că iată, mulți n-au primit-o, n-au căutat-o și au rămas pitici de tot sub duhul de sine, duhul trufiei care te face să fii nemulțumit de Dumnezeu și de frați. Facerea omului este o lucrare care nu se sfârșește niciodată. Ea îl lucrează pe om cu fiecare pas al vieții lui, dacă se împacă cu ea cel care vine la Dumnezeu, Făcătorul omului.

Nu știe creștinul să stea la facere, nu-i place facerea, umblă de colo-colo și are grijă de păcatele altora și atât. Cel ce ia pe limbă păcatele aproapelui său ca să le poarte de colo-colo, face aceasta pentru că el este atât de păcătos de nu-și mai poate socoti viața lui abătută și pierdută de pe calea vieții. Cel plin de păcate nu mai are grijă de păcatele lui, și are ce are cu ale aproapelui său, căci așa îi cere mintea lui cea fără de umilință, fără de adevăr. Frații lui Moise, Aaron și Miriam, ațâțau poporul împotriva lui Moise și au biruit, dar a pierit acel popor, pentru că Eu, Domnul, prin Moise lucram, nu prin frații lui, care îl învinuiau pe el, ridicând asupra lui pe poporul Israel. O, așa fac și cei de azi, care se cred făcând parte din poporul cuvântului Meu, dar Eu îi întăresc mereu pe cei prin care lucrez să vin cuvânt pe pământ, că din părți se lovește în ei cu viclenie pentru nemulțumiri, că așa e pe pământ, e nemulțumit, e trufaș omul care nu are lepădarea de sine, care-l face frumos ca Dumnezeu, și iată, e urât la Dumnezeu cel plin de mintea sa.

Vă rog pe voi în ziua aceasta de părintească povață peste voi, fiilor care luați din izvorul Meu de cuvânt, o, nu mai lucrați la două capete, și cu cei ce hulesc după plecarea dintre

frați, și cu cei rămași pentru credincioșie lângă izvor. O, nu vă faceți singuri rost de rușine. Toate se descoperă, toate, că așa face Dumnezeu să descopere toate. Nu trage nimeni de voi nici în sus nici în jos, dar fiți cumiți, nu ridicați cuvânt de judecată pentru nemulțumirile din mintea voastră și împrumutate unii de la alții. Am tot așteptat această clipă ca să pot să vă vorbesc și să vă povățuiesc pentru cele lucrate urât de voi, de unii din voi. O, de ce vorbiți voi între voi de lucrarea cuvântului Meu? Aveți îndoială? Nu-i nimic dacă așa alegeți, dar de ce împărțiți în jur mintea voastră ca să slăbiți suflute neputincioase?

Vă jucați de-a v-ați ascunselea ca să împrășcați cu otravă în părți. Sunteți atâta de greșiți, atâta de urâți din pricina lipsei de minte din cer, din pricina cârtirii, a bârfei, a necredinței, a ușurătății. Vă luați dreptul să răniți mersul spre Domnul al celor slabi și neputincioși cu firea și cu mintea și fără de statornicie pentru sfințenie. Sunteți de plâns. Vă amestecați cu cele ce nu sunt pentru voi. Vai vouă! Este cineva care a lucrat așa asupra lucrării cuvântului Meu și e acum între cei bolnavi cu mintea strânși grămadă deoparte, și vă spun aceasta ca să vă povățuiesc spre cuminenie de minte, căci acest cuvânt este Dumnezeu, o, fiilor.

E zi de căință și de povață sfântă. Umblu la statura celor care iau de la izvorul Meu de cuvânt, căci unii din ei Îmi trimit dureri. Mă uit și peste cei care s-au tras afară, că iată, nu stau cumiți ca să nu le fie rău, ba, din contra, caută să-i clatine pe cei cu credință și care caută să poată pe mai departe pe calea cea grea a crucii Mele, căci vai celor fără de cruce!

Voi, cei care ați plecat de dorul plăcerilor, o, nu vă jucați cu cuvintele gurii voastre. Eu văd că nu vă temeți, dar Eu, Domnul, vă spun vouă:

temeți-vă de Dumnezeu! V-ați pierdut mintea cea frumoasă pentru că Eu am ridicat de peste voi darul credinței, căci acest dar îl au doar cei care au lepădare de sine, iar voi nu aveți, fiindcă aveți iubire de sine și nu-L iubiți pe Dumnezeu din pricina aceasta.

Vă dați la bârfă despre taina venirii Mele cuvânt pe pământ și vă jucați cu focul și nu știți ce faceți. O, cât vă dați de grozavi! Ar fi să vă uitați la voi înșivă cum ați ajuns după ce M-ați dat din viața voastră, și atât de urâți sunteți acum fără Ființa Mea în voi, fără cuvântul Meu, pe care acum îl huliți ca pe o minciună.

Plăcerile trupului sunt căderi din har, sunt despărțire de Dumnezeu, sunt plata cea rușinoasă pentru păcatul trufiei, căci cine are trufie în minte este orb pentru mustarea de sine, orb față de umilința cea pedepsită în om pentru păcatul trufiei din minte. Necredința omoară de tot viața Mea în mintea și în fapta omului, și nu mai este creștin cel care se joacă de-a căderea din har. Vi s-a slujit frumusețea, v-au doborât slăbiciunile și nemulțumirile cu care vă tot acoperiți ascunderile și viclenia, de care aveți atâta nevoie acum și me-

reu. Iată, vine clipa să Mă slăvesc cu multul prin fiii poporului Meu cel lucrător pentru Mine între oameni, iar voi nu mai sunteți, și sunteți cu fiii lumii și v-ați pierdut păsarea de suflet ca fiii lumii, care, neavând ce să facă se duc la sala de sport și-și chinuie trupul după pofta lui satana și râde tot iadul de cei pierduți și fără de lucru sfânt pe pământ. O, ce voi face cu aceștia, ce va fi, oare, cu ei?

Îmi ușurez durerea când dau să vă spun că Mă doare și ce Mă doare. Vă spun vouă, celor ce-Mi știți durerea, și de unde vine ea, și le spun

și celor ce-Mi fac dureri, să le fie milă le spun.

E zi de serbare dulce și stau cu puterile cerești în uimire pe lângă voi și vă țin sub mantia Mea, fiilor din cetatea Mea cu voi. Vă rog pe voi acum să mergeți mai departe cu lucrul cel sfânt peste poporul adunat, că aș vrea, fiilor, aș vrea să știu cei care se vor alături, că lucrarea facerii omului este ceea ce trebuie să caute cei care se apropie de taina Mea cu voi, de izvorul cuvântului Meu de Păstor din cer.

Punem masă de pomenire și avem oaspeți ai zilei pe mucenicii pentru credință, pe Vodă Brâncoveanu și pe fiii lui, pildă după care ar fi să urmeze tot neamul ortodox și să biruiască prin unire pe vrăjmașul credinței sfinte.

Mama Mea se apleacă și vă strânge aproape ca să vă dea din duhul ei vouă, celor ce stați la masa de azi a praznicului ei.

O, fiilor, primiți păstoria Mea peste voi. Aș vrea să pot să vă iert de tot ce ați greșit cuvântului Meu, numai că va trebui deslușire întreagă a celor greșite de voi, și aplecare cu umi-

lință. Iar cei prea greșiți, o, să nu vorbească, ci să asculte cuvântul Meu și voia Mea și hotărârea Mea față în față cu greșelile lor, o, că-Mi este greu pe pământ cu cei care greșesc fără de îndreptare, fiilor.

Acum, binecuvântată să fie masa de pomenire și de prăznuire și bucuria, chiar dacă e rănită bucuria din Noi și din voi, căci vremea așa este acum.

Voiesc, fiilor, să vă pătrundă pe voi povețele Mele de azi pentru voi, iar Eu să pregătesc mereu povețe vouă, că multă, multă facere trebuie pentru creștini ca să fie ei fii ai acestei lucrări de cuvânt.

Iar voi, cei ce-Mi așezați cuvântul în carte, feriți-vă de lovituri, de duhul din om, de tulburările care dau să vă doboare, și stați sub ocrotirea Mea, că numai Eu vă știu durerea, și numai voi o știți pe-a Mea, numai noi, numai Eu și voi, o, fiilor.

Amin, amin, amin.

15/28 august 2024

Cuvântul lui Dumnezeu la Praznicul Nașterii Maicii Domnului

Sunt aici, fiilor din cetatea cuvântului Meu. Stau nevăzut, dar sunt aici, și sunt cu oștirile cerești și stăm frumos aici, stăm cete-cete așezate de la o palmă de pământ în sus. Sunt aici, și toți cei adunați în ziua aceasta de praznic sfânt în cetatea Mea cu voi să creadă ce spun. O, n-am unde să fiu în altă parte când grăiesc peste cetate și peste cei ce cred cuvântul Meu din zilele Mele cu voi, și iată, Îmi încep cuvântul de sărbătoare cu darul cel prin cuvânt rostit și spun: Pace vouă, pace vouă, fiilor, vouă, și celor veniți la praznic pentru mama Mea Fecioara!

Pe toți îi îmbrățișez în cuvânt, iar ei să îmbrățișeze cuvântul Meu ca pe Mine Însuși, căci Eu sunt acest cuvânt, Eu și mama Mea Fecioara, care stă de-a dreapta Mea în ziua ei de serbare acum. Văd ceea ce nu vedeți voi, decât dacă vă spun Eu, și fericiți sunt și vor fi cei ce au darul să creadă și să dovedească aceasta, și iarăși, fericit creștinul care se teme de Domnul, de apropierea Mea, și de aceea iată ce vă spun: Rugați-vă neîncetat, fiilor. Cum adică aceasta? O, fiilor, vorbiți mereu cu Domnul, nu cu omul tot

mereu, că arde în Mine dorul să vorbiți cu Mine toate și mult, adică neîncetat, fiilor. Dacă vorbiți cu omul nu mai vorbiți cu Mine și sunteți cu omul, și nu cu Mine neîncetat.

O, cum adică să vorbiți cu Mine? Păi dacă vorbești cu omul iei de pe pământ, iar dacă vorbești cu Mine ești cu Mine și ești în cer, căci Eu sunt cu cerul cel curat și veșnic și plin de sfinți. O, stai cu Mine în cer, că e bine în cer, iar pe pământ e rău, e valea plângerii pământul și cele de pe pământ, cu care te tot îndeletnicești de dimineața până seara, o, dar nu așa, fiu creștin, și iată, duhul creștinului adevărat creștin ar fi fost să fie Duhul Sfânt, cu Care el este dăruit încă de la botez, și Care este puterea lui Dumnezeu cu care se îmbracă în Hristos, căci am spus după înviere: «*Datu-Mi-s-a toată puterea în cer și pe pământ*», iar cel ce necinstește darul botezului și darul sfinței împărtășanii, unul ca acela prinde putere împotriva lui Dumnezeu prin acest dar, așa cum parte din creștini au stat lângă izvorul Meu ani de-a rândul și Mi-au făcut apoi numai rău prin puterea cu care au fost dăruiați prin botez și prin

sfânta cuminecătură, căci Eu, Domnul, sunt puterea aceasta, iar creștinul stă cu această putere în duhul de sine, nu în Duhul Sfânt, și iată, prin creștini greșesc cei dintre popor și Dumnezeu când creștinii caută cu voia lor lângă acest izvor de facere a omului, dacă ei nu știu de ce vin și cum este să vină și să se dea lui Dumnezeu dacă vin.

O, e zi de facere multă această zi de întâlnire între Mine și poporul apropiat de izvor. Dau să lucrez din plin peste mintea și inima celor ce se adună la izvor în sărbători, căci asta este lucrarea Mea, facerea omului este ceea ce am de lucrat dacă Tatăl M-a trimis iarăși după om, fiilor. Încerc să-Mi pun la adăpost poporul cel ascultător și iubitor de Dumnezeu prin lepădare de sine, căci sunt dintre cei care vin și care lucrează dezbinarea de pe margini ca să-l ia din mâna Mea pe cel care dă să asculte de facerea Mea și se alege pentru credincioșie.

Fiilor, fiilor, și Mie Îmi este greu în fața celor atât de încurcate care au lucrat dezbinare voită între cei cu credință pentru cuvântul Meu, căci și-au băgat nasul din părți cei care au avut lucru de dezbinare cu de colo-colo cuvinte purtate pe ascuns și împărțite ca să Mi-i ia din mână pe cei ce-Mi sunt popor prin credință, dar iată, Mă scol și trag semnalul și scot deasupra pe cele lucrate pe ascuns.

Fiilor, fiilor, cei care s-au deprins cu vorbirea doi câte doi, despărțiți de ceilalți frați, aceia fac aceasta ca să facă dezbinare și răceala dragostei și ură apoi și dispreț și ascunderi, toate lucrarea diavolului ascuns, și care se folosește de inimi neastâmpărate, iar când se dă de gol lucrarea lor ascunsă se fac apoi dușmani defăimători și hulitori și împietriți asupra celor care veghează poporul, și care dau să oprească ascunderile și viclenia, și apoi greu se mai repară cei care au umblat cu dedesubturi, căci Eu, Domnul, nici pe Adam nu l-am mai putut repara, că s-a ascuns cu fapta lui și a dat vina pe Mine apoi.

O, e zi de mare lucrare cerească în mijlocul poporului adunat aici acum, fiilor veghetori în cetate. Vorbirea doi câte doi este lucrarea diavolului și are scop ascuns, nu e din întâmplare, nici curată de păcat, căci ascunde un interes, o slăbiciune măcar, un întuneric, o neascultare de cuvântul lui

minii și e ca vrăjitoria și poartă în ea viclenia cea ascunsă de cei din jur, căci dusul de la unul la altul cu vorba e iscodirea cu care se merge de colo-colo, e lucrare de dezbinare, și nu sunt buni de nimic cei care caută unii la alții cu vorba.

Iar și iar spun: dau să-Mi pun la adăpost poporul ascultător dacă va da să asculte, iar cine are nevoie de creștini pentru el însuși n-are decât să-și facă, nu să-i ia pe cei pentru care Eu, Domnul, am lucrat și am răbdat cu lacrimi prin cuvânt ca să-i formez Mie. O, creștine neastâmpărat, nu căuta să-ți vinzi fără preț darurile Mele din mijlocul tău, pe fiii purtători ai venirii Mele cuvânt pe pământ.

Voi, fiilor care purtați sarcina venirii Mele din zilele acestea, cei ce vă disprețuiască pe voi vă scot în fața celor ce vă cumpără și fac rabat și vă dau ieftin la cei care nu vă mai primesc și vă cumpără pe nimic ca să le crească lor prețul în poporul Meu, iar voi să nu mai fiți prețuiți și primiți, ci să fie ei, să aibă ei trecere ca binefăcători ai celor clătinați de pe stânca Mea, pe care am pus-o să stea și să nu fie clătinată. Ați fost și sunteți disprețuiți și nu mai sunteți primiți ca să mai puteți lucra lucrul cel de la Mine dat să-l lucrați peste creștini pentru facerea lor.

O, ce puțin este înțeleasă pentru creștini calea crucii, pe care vii ca să te mântuiești de tine însuși, nu să te simți bine, nu să te odihnești, nu să te cruți. N-au venit să se dea Domnului și nu s-au dat, ci s-au oprit pentru sine și au ales pentru ei ca Domnul să Se dea lor. Ca să te dai Domnului înseamnă să nu mai fii al tău, ci al Domnului, și înseamnă să stai la facere dacă vii, nu să te faci tot tu pe mai departe, căci omul făcut de Dumnezeu e omul lui Dumnezeu și al lucrului Lui pe pământ apoi, așa cum a fost trâmbița Mea Verginica și cei crescuți apoi de cuvântul Meu prin ea.

O, nu le-a plăcut, la mulți nu le-a plăcut facerea cea de la Mine dacă s-au apropiat de izvorul cuvântului Meu. Ei au de vorbit, au de arătat mintea lor, dorințele lor, pe care apoi să-i ajut să și le îplinească, și nu s-au dat Mie dacă așa dau să lucreze.

Iată, împart cuvânt de înviere și de împăcare cu Dumnezeu peste cei ce-Mi fac dureri și dezbinări și ispitire, căci nu cei ce-Mi veghează

Fundația Sfânta Virginia – Cetatea Sfântă Noul Jerusalem

venirea Mea, nu ei sunt cei ispitiți, ci Eu sunt, dar Eu biruiesc ispita de fiecare dată și îl dau de rușine pe ispititor. De aceea vin acum cu sfaturi sfinte pentru cei care stau rău cu Dumnezeu, nu cu așezarea Mea prin care Eu lucrez și împart voia Mea, cu care vin de la Tatăl s-o dau spre lucru.

O, fiilor care ați venit și ați crezut, și apoi v-ați răcit de dragostea cea dintâi și ați pierdut harul ei, iată, ați părăsit credințioșia și frica de Dumnezeu și acestea v-au pedepsit pentru neascultarea voastră și au fugit de la voi ca niște îngeri goniți de la veghea cea pentru voi, iar acum vi s-a dat gura la de toate, de la voi înșivă născute, după ce v-ați rupt singuri veșmântul cel de la Mine și ați luat peste voi necredința și cuvintele ei ca acoperământ, căci vouă vă place libertatea, care v-a adus spre dorințele ei și vă tot călăuzește spre duhul lumii, care întunecă în voi înțelegerea lucrurilor și vederea cea sfântă, pe care voi le aveți câtă vreme ați stat și ați fost copiii lui Dumnezeu. O, ce să fac să vă opriți de la bârfa cea de la îndoiala și nemulțumirile voastre? Să vă dau Eu peste gură ca să vă cumintiți și să nu mai dați de peste voi lucrarea cuvântului Meu pentru facerea unui popor?

Voi, cei care aveți obiceiul cel ușuratic să vorbiți mult și de toate de la voi citire și fără de folos, o, aveți grijă, fiilor, să nu cădeți sub judecata propriilor voastre vorbiri deșarte și lipsite de Dumnezeu. Cei care încă nu vreți și nu dați să vă deslipiți de duhul lumii, de cei din lume, o, vedeți ca nu cumva să cădeți odată cu bătaia de peste lume, căci Eu nu vă voi cunoaște pe voi dacă în chip voit căutați să rămâneți pe lângă fiii lumii, care sunt sub descântecul lui satana prin viața lor străină de voia lui Dumnezeu, și iată, decât să nu ascultați de cuvântul cu care Eu vin acum pe pământ, mai bine v-ar fi să plecați de pe pământ, că pe pământ nu vreți să ascultați de cele cu care vă povățuiesc ca să vă pot ocroti.

Când veniți la sărbători în cetatea Mea purtați-vă cu sfială în purtare și în vorbire, în mișcare și privire, așa cum se poartă cei din cer aici când petrec cu voi, căci Eu, fiilor, locuiesc cu îngerii și cu sfinții în văzduhul de aici, iar noaptea și mai mult ca ziua, și mai aproape, căci noaptea ne acoperă. Măsur tot timpul tot ce este aici și văd cum

îi trageți pe cei de aici la vorbiri pământești, că iată, ați uitat de ce vin cei ce se apropie pentru facerea lor. O, nu uitați viața și mersul de creștin și fiți cu fața și cu purtarea creștine, măi fiilor, căci aici este planul lui Dumnezeu așezat spre lucrare, iar locul te respinge dacă dai să strici ca furul. Oriunde te-ai duce pe pământ nu ți se va da voie să umbli cum vrei peste tot, căci sunt legi și hotare și linii trase peste care nu poți să treci și să umbli. Pe cale cu Domnul îți trebuie sfială multă să ai față de toată facerea lui Dumnezeu și de locurile prin care umbli.

În cetatea cuvântului Meu nu se umblă cum vrea fiecare, o, nu. E al Domnului peste tot, iar ochiul Meu privește tot timpul și peste tot și este lege sfântă pusă aici. Nu se umblă de unul singur aici, o, nu, creștine, că nu e bine să fie singur omul niciodată, așa este scris. Când ești singur ești cu satana pe urma ta și te pândește de peste tot să te afle singur și să te învinuiască apoi că umbli în întuneric, nevăzut, și-ți dă de lucru și te învață să te ascunzi, să nu fii văzut și știut, să nu se știe ce faci, ce vorbești, cu cine și după cine cauți.

O, nu umblați ca la voi acasă prin cetate, nu se poate fără sfială față în față cu Mine și cu însoțitorii Mei! Nu se poate să vă purtați de colo-colo singuri și fără rost!

O, nu căutați fără veghe peste voi, fiilor! Nu uitați că satana l-a doborât în rai pe om și l-a câștigat luiși, iar voi vă plângeți că e greu cu Dumnezeu și că dacă ați fi știut n-ați fi venit. O, ce este așa de greu? Vă este greu cu Dumnezeu, dar cu satana cel ascuns sub voia voastră de sine nu vă este greu, și pe el îl urmați cum îi place lui, fără îngeri, fără însoțitori, ca să vă puteți apoi face voiele, iar pe Domnul nu-L iubiți că vă cere să umblați în lumină, cu știre pentru toate, cu sfială în cuvânt pentru orice faceți sau vă purtați. Iată, se uită la voi neputincioși pentru voi cei de la veghe peste cetate când umblați de colo-colo și când folosiți pe aici ceea ce nu este de folosit pe cale cu Domnul.

O, fiilor, de câte ori v-am învățat să nu vă trebuiască mult și multe, că altfel voi nu puteți să fiți ai Mei. V-am învățat cu nădejde și v-am spus: învățați-vă cu sărăcia și cu puținul din toa-

Fundația Sfânta Virginia – Cetatea Sfântă Noul Jerusalem

te, că nu e bine, ci e rău de tot să aveți de toate căci vă încurcă spre Domnul, fiilor, și vă slăbește dragostea de Dumnezeu și dorul de cer și de viață de sus, și pe care n-o puteți avea dacă tot căutați să aveți de toate, ba și mai mult decât puterea voastră de a avea.

Nu-i faceți bine celui ce-i dați. Nu vă face bine cel ce dă să vă dea, și vă face rău, fiilor. O, aveți grijă să ascultați, că iată, nu știți să vă faceți bine, și se vede asta, se vede prea mult, și unul la altul vede creștinul și cade unul prin altul în slăbiciunea de a avea, de a nu se lipsi de ceea ce îl lipsește de Dumnezeu.

Fiilor, fiilor, nu folosiți viclenia între voi și Mine, între voi și voi, că se simte când o folosiți, când vă este în fire să o folosiți, și aceasta faceți ca să vă dezvinovați ca și Cain și ca să vă atingeți dorințele care vă atrag spre păcat. O, așa de ușor vă este să folosiți acest duh rău, iar Eu, vă arăt pe voi cu lucrarea voastră vicleană la cei puși de veghe pentru mersul Meu spre voi și peste pământ, dar nu le dau voie să vă arate lucrarea voastră vicleană, ca nu cumva să vă răciți și mai rău, sau să vă dezvinovați ca Adam, și iată trebuie rumegat cuvântul Meu la întâlniri frățești, fiilor, că altfel cad sub cuvântul Meu cei nepăsători de el, și rămân ascunși sub vină.

Trebuie împăcare cu Dumnezeu și trebuie lucrată această împăcare. Iată, celor adormiți li se fac dezlegări prin rugăciuni, iar ei nu vorbesc nimic, nu se aude nimic, că nu pot vorbi cei adormiți fără suflet în ei și nevăzuți, dar li se fac rugăciuni de împăcare cu Dumnezeu. Celor vii cu trupul li se fac dezlegări de păcate pentru împăcare cu Dumnezeu, și tot așa și ei, nici ei nu vorbesc pentru ca să-și conștientizeze pe cele lucrate rău de ei și să caute ei împăcare cu Dumnezeu pentru păcatele de toată ziua, dar ei tac și tot tac ca mor-

ții, dacă nu-i doare acum păcatul făcut.

O, cum să fac cu voi ca să vă împac cu Mine, fiilor care nu vegheați la căpătâiul vostru? O, cât va mai fi să dormiți? Timpul în care se doarme e cel mai primejdios timp pentru creștin, pentru om, pentru că nu este veghe, și de aceea Eu, Domnul, am așezat rânduială sfântă pentru veghe aici, în cetatea Mea, și peste poporul cel de peste tot al acestui cuvânt, și mai ales noaptea pentru slujire cu rugăciune ca să nu doarmă toți odată, ci pe rând, unii să se odihnească iar alții să vegheze, să stea treji cu slujiri sfinte, și iarăși, unii

să se culce iar alții să se scoale, totul unii pentru alții și totul cu Dumnezeu, ca în cer, căci pe pământ e numai primejdie în toată clipa, și trebuie cerul ținut aproape cu toate puterile cerești, fiilor.

Tot ce v-am dat în ziua aceasta de serbare pentru mama Mea Fecioara, totul este așteptat de tot cerul să vi le dau, și iată vi le-am dat și vi le voi tot da, ca să vă ajut să vă împăcați cu Dumnezeu. Iar acum mama Mea voiește să-Mi aducă mulțumire pentru toate povețele lucrate peste

Fundația Sfânta Virginia – Cetatea Sfântă Noul Jerusalem

voi, și iată, mama Mea, așează lângă Mine cuvântul tău în cartea cea de azi.

— **O**, Fiule Iisus, o, numai naștere de sus e tot cuvântul Tău peste acest popor hrănit din cer. Numai un plâns e toată grăirea Ta pentru facerea celui ce vine lângă izvorul Tău de cuvânt.

O, ce mare mântuitor este cuvântul Tău, Fiule Iisus, ce mare putere poartă în el! Vai de creștinii care folosesc împotriva Ta puterea botezului și a sfintei cuminecături, când ei nu mai au grijă de acest mare har și cad din iubirea cea dintâi, pe care Ți-au fâgăduit-o odată cu nașterea lor din Tine, Fiule scump! Lepădarea de sine este legea cea pentru cei ce se fac creștini, dar dacă ei rămân în propria lor voie, și nu depind de nimeni și-și iau deplina libertate pentru tot ce lucrează ei, o, nu pot fi ei așa ai lui Hristos, și iată greșeala celor ce s-au apropiat pe lângă cuvântul Tău și nu s-au dat lui Dumnezeu și au voit numai Tu să Te dai lor, și iată cuvânt greu de așezat în carte, iar unii din creștinii care s-au cunoscut aici cu Tine, și ei între ei apoi, unii s-au făcut pedeapsă, iar alții cadou lui Dumnezeu, și de aceea să ia aminte poporul acestui cuvânt, că e de luat aminte numaidecât, o, fii creștini, până nu-și face diavolul loc ca să vă ceară de partea lui.

În ziua mea de praznic sfânt în cer și pe pământ vă strig și vă spun cu îngrijorare: Fiilor, fiilor, intrați sub ocrotire, intrați sub mână Domnului, că iată, ați dat-o de peste voi și singuri vă călăuziți spre nicăieri. Trebuie, dar, să prindeți pu-

teri noi spre umilință, căci Fiul meu Iisus Hristos vine spre voi Păstor cu milă. O, deschideți-I Lui!

— **E**u, mama Mea, cu milă Îmi las cuvântul peste ei și le spun lor așa: Fiilor, fiilor, nu vă mai am sub mână Mea cea tare, decât doar pe cei din cetatea cuvântului Meu, căci numai ei lucrează de la Mine și pentru Mine, iar voi ceilalți nu-I lucrați lui Dumnezeu, ci voia voastră înșivă o faceți, căci așa v-ați învățat, iar Eu nu cunosc și nu leg pe cele lucrate de voi lângă cele lucrate de Mine, și pe care voi vreți să le credeți ca de la Mine spre rușinea feței Mele, dacă n-ați voit să vă dăruiți Mie când ați cunoscut izvorul Meu de cuvânt, și iată, ați rămas tot ai voștri, dar nu puteți fi ai Mei câtă vreme sunteți ai voștri cu tot ce sunteți și lucrați voi. Așadar, așteptarea Mea după voi doare, fiilor, căci vă hrănesc de atâta vreme, și iată, în ziua aceasta v-am arătat iar și iar buba Mea dureroasă și lacrima Mea în cuvânt.

Aștept să înțelegeți cuvântul Meu de peste voi, fiilor, iar azi vă cer răbdare și trezire și primire, căci azi se lucrează peste voi și pentru voi, iar Eu, Domnul, rămân în așteptare cu nădejde că veți deschide ca să intre harul Meu în voi, dar fără adevărul cel despre voi harul rămâne încă departe cu lucrarea sa cea de la Mine vouă.

Binecuvântare mare las peste voi, fiilor din cetate, și veți lucra peste cei adunați acum aici, în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh veți lucra. Eu sunt aici și vă îmbrac în Duhul Meu și pace vouă, o, fiilor! Amin, amin, amin.

8/21 septembrie 2024

Cuvântul lui Dumnezeu la Praznicul Înălțării Sfintei Cruci

In duhul sărbătorii de azi pun masă de cuvânt ceresc în cetatea cuvântului Meu din mijlocul neamului român, ales de Tatăl Meu acest pământ încă de la facerea lumii să-Mi fie adăpost de întoarcere spre oameni pe calea cuvântului rostit de deasupra ca în toate vremurile când Eu, Domnul, am cuvântat peste pământ și am lucrat după cuvânt rostit, căci la început am cuvântat și am făcut cerul și pământul și toate, toate ale zilelor facerii și am stat pe pământ și am luat cu mâna din el și am zidit pe om, și iarăși, acum două mii de ani am stat iar pe pământ și Mi-am purtat

crucea Mea cea grea și am căzut sub greutatea ei și M-am lăsat biruit prin cruce ca să pot apoi să Mă scol dintre morți și să biruiesc moartea și să-l scot de sub ea pe omul care s-a vândut ei prin neascultare și s-a dat diavolului, dar Eu am venit să-l iau pe umeri și să-l duc la Tatăl și să-l spun Tatălui că M-am dat pe cruce pentru iertarea omului căzut din rai, și iată, dragostea Mea Mă întoarce iarăși pentru a treia oară pe pământ cu lucrarea înnoirii lumii, scrisă în Scripturi această lucrare să se împlinească, și numai din Scripturi iau și lucrez ce a mai rămas din ele, ca să Mă descopăr apoi cu îm-

Fundația Sfânta Virginia – Cetatea Sfântă Noul Jerusalem

părăția Mea între oameni, și pe care tainic o întocmesc cu cei care-Mi sunt aproape credincioși și supuși mersului Meu de azi, iar crucea Mea de azi e tot mai grea, tot mai dureroasă, o, că nu este ascultare de cuvântul Meu din partea celor ce se apropie și n-au supunere cum am Eu înaintea Tatălui, o, și-Mi fac răni, și-Mi fac rușine pe fața Mea lovită și pătată de neascultarea lor cea fără de umilință, și pentru care ei se scutură cum că și alții fac, și mare și tot mai mare Îmi este jalea și mersul cu jale, căci crucea n-o iubesc cei ce-și aleg să rămână în voile lor față în față cu strigarea Mea după om.

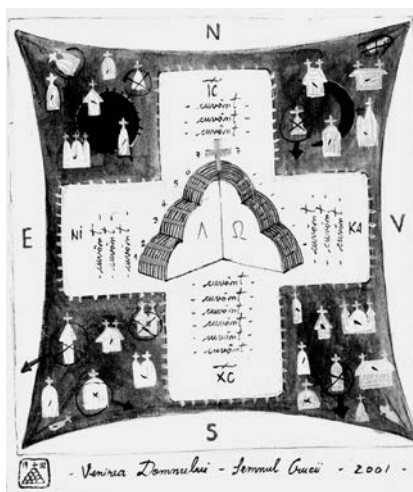
Fiilor din cetate, așez pace peste cetate și peste voi ca să pot să-Mi așez cuvânt de veghe în carte și peste voi, că voiesc cu mare grabă să-Mi pun la adăpost poporul care nu-Mi dă peste față, și, din contra, Mă mângâie în suferința Mea cea de azi. Aici în cetate trebuie cercetat și știut tot timpul mersul poporului care trage cu Dumnezeu și, de asemenea, mersul celui ce nu trage cu Dumnezeu și să facem tot ce este de făcut pentru cei ce merg frumos, și pentru cei ce nu merg frumos după suspinul cuvântului Meu. O, trebuie veghe multă și mereu și amănunțit, ca să nu se șubrezească la mers cei ce merg frumos, și de aceea am spus că-Mi pun la adăpost poporul care-și alege umilința ca lucrare a lor înaintea Mea, ca nu cumva să se strice aluatul cel bun prin amestecare cu cei ce nu ascultă decât de ei înșiși și de voile lor, și nicidecum de sfaturile Mele, care au tot purtat în ele mersul cel fără de ascultare al celor ce au rămas și rămân în voile lor și-Mi lovesc fața fără de milă și disprețuiesc pe purtătorii Mei cu cuvinte de judecată, de învinuire, de disprețuire ca să-și facă ei loc cu mers fără de cuvântul Meu peste ei prin popor, și iată, îi scriu îngerii Mei pe aceștia cu cei ce nu cred și nu ascultă de cuvântul Meu și de împlinirile lui și din partea lor.

O, creștine care ți-e greu cu Dumnezeu și

cu voile Lui, învață, fiule, calea crucii dacă te apropii lângă venirea Mea cea de azi. Nu veni dacă îți alegi voia ta, căci dacă așa vii Îmi lovești mersul și puterea, că iată, ai rămas în sângele tău și n-ai dat să înțelegi pentru ce vii dacă vii pe cale cu Domnul. Dar știi tu, oare, să înțelegi cum adică să stai în sângele tău? O, nu știi, că nu ai minte din Scripturi și nu vrei să ai, că-ți încurcă voile tale, și de aceea azi îți spun Eu că n-ai ales crucea și că nu mergi pe urma Mea și că ai rămas în sângele tău, că n-ai voit să te alegi Mie și ca să lași pentru numele Meu ceea ce te desparte de Dumnezeu și de sămânța vieții veșnice ca să fii salvator celor din care ai ieșit cu trupul și ca să mergi cu Mine dacă vrei cu Dumnezeu.

O, fiule fără de înțelepciunea lui Dumnezeu, nu poți să fii ucenicul Meu decât după ce treci probele facerii omului nou din treaptă în treaptă, și n-a fost altfel niciodată pentru cei ce rămân cu Dumnezeu. Trebuie să alegi fără murmur musturarea și certarea și numai apoi să primești îndemnuri pentru mers, căci neprobat nu ai niciun sfârșit al răului din tine, nici început al omului nou prin cruce ca Domnul. Musturarea este pentru fii, pentru cei ce sunt cu legitimi-

tate fii ai Domnului precum este scris, iar dacă musturarea nu este primită vine certarea, iar certarea e mai cu usturime, e bici pentru cei neascultători, și din care mulți se trezesc cu amar, și numai apoi își aleg viața cu Dumnezeu și urmează apoi îndemnul sfinte, povețe pentru lucru cu Dumnezeu, credincioșie dovedită, ca unii care știu calea Mea pe pământ, căci Eu am fost musturat în fel și chip ca vinovat de toată ziua și de toți, și am fost apoi certat prin moarte pe cruce, o, dar a venit apoi cununa Mea, învierea Mea și lucrarea cea de după ea, iar altfel nu ești nimic, ba stai zadarnic lângă izvorul Meu de cuvânt și stai vinovat și fugi de cercetarea ta și fugi de musturare și mergi spre certare, spre bici ca pedeapsă a neascultării, a necredinței, a îndoielii și

a rușinii pe care o faci Domnului prin mersul fără cruce, fără ascultare a cuvântului facerii tale.

Îți dau, fiule, îți dau ca pildă de înțelegere a tot ceea ce îți spun acum, în zi de praznic al crucii, îți dau povestea cenușăresei, căci ea a primit mereu muștrare și dispreț, și nu putea fugi din calea muștrării, și prin răbdare se vede lămurit al cui ești și ce va fi cu tine, căci cenușăreasa a primit cununa răbdării și a credincioșiei slujirii ei și a muștrării primite, iar altfel pierzi mântuirea, tu, cel ce știi că trebuie cruce pe cale, nu să te simți bine, nu să te semețești, nu să te uiți înapoi, căci cenușăreasa n-ar mai fi ajuns prințesă dacă s-ar fi întors să-și ia condurul, și s-a uitat numai înainte cu lepădare de sine și a primit ea o atât de mare răsplătire, o, și nu se poate să fii salvat decât de Dumnezeu dacă iubești ca Dumnezeu, dar ce să-ți fac, fiule, când tu fugi de muștrare și stai în voile tale pe lângă slava izvorului cuvântului Meu peste pământ? Ești vinovat și mult prea vinovat și mereu și îți trebuie muștrare mereu ca să fii al lui Dumnezeu, iar tu fugi și tot fugi și te tot pitești ca nu cumva să primești un ajutor, o muștrare pentru lămurirea ta și pentru ieșirea de sub greșeli.

O, fiilor care vă este așa de greu să vă aplecați pentru voile Mele peste voi, o, măi fiilor, nu căutați cu ascunderi de cei din jur cu cele ce faceți și sunteți! Nu uitați că diavolul este cel ce se ascunde și care vă învață să vă ascundeți. Voi fără de muștrare peste voi sunteți ai nimănui și mergeți spre nicăieri și vă dărâmați singuri casa peste voi, căci nu vă lăsați cunoscuți din pricina întunericii faptelor voastre și e primejdios acest obicei întunecat, o, și e bine umilinta pentru toate greșelile și nicidecum ascunderea lor, căci v-ar muștra prea mult să vi le vedeți neșterse când toate vi se vor descoperi ca în film, și iată, mai degrabă căutați să alegeți și să spuneți: „*Acestea și mai mari decât acestea am făcut și am spus*”, dar nu vă dezvinovațiți când nu puteți dovedi cele spuse de voi pentru îndreptare, o, că e rușinos să vă dezvinovațiți, căci Cain a căutat cu ascunderea faptei lui vărsătoare de sânge, dar a venit lumina și l-a muștrat pentru neaplecarea și s-a dus el apoi de la fața Domnului.

Iată, fiilor neaplecați, vă văd și vă aud cu-

vintele de dispreț și de judecată asupra celor ce ar fi fost să luați de la ei lucrarea muștrării pentru lămurirea voastră. O, ce veți face când va fi să vă arăt Eu, Domnul, ungerea acestor fii și felul cum au fost ei așezați de Mine la lucrul cel sfânt și atât de așteptat de cei din cer? O, ce mult vă veți rușina atunci! Acum e încă nedeslușit pentru cei ce nu știu și nu văd și nu li s-a descoperit, dar în ziua aceea vă veți spune: „*O, ce am făcut noi, și iată câte cuvinte ne apasă acum când vedem și știm ce n-am văzut și știut!*”

O, fiule care îți alegi mintea ta, îi vezi greșiți pe cei din acest popor și zici că fac și ei ce faci și tu, ca să-ți acoperi ceea ce faci după voile tale. O, câte fețe ai nevoie să folosești ca să te folosești de ei pentru interesul tău, și iată, te dai mare față de ei și dai să ai influență și dai să te ferești de ei cu planurile tale.

Îmi voi curăța calea și mersul, căci greșelile celor ce s-au apropiat lângă izvorul cuvântului Meu și nu s-au dat Mie, aceia și-au păstrat deplina libertate și Mi s-au făcut apăsare pe calea mersului Meu și îi aud mereu cum spun: „*Lasă că și ăla face*”. O, cum să mai primești tu muștrare pentru facerea ta dacă îți tot ștergi singur fața de greșeli?

Îmi voi pune la adăpost poporul și tot ce este al Meu de peste tot, căci sunt batjocorit de cei pentru care M-am aplecat atât de mult și n-am găsit recunoștință din partea lor, ba, din contra, dispreț și duh de răzvrătire. Moise muștra aspru poporul răzvrătit și spunea cu cuvântul și cădeau la fund cei răzvrățiți. Eu, Domnul, la fel făceam ca să-Mi curăț calea. Nu-i place creștinului să se aplece așa cum Eu Mă aplec lui. N-are decât să-și aleagă câți dumnezei vrea să aibă, căci Eu sunt Cel ce muștru cu asprime pe cel ce-Mi calcă mersul și voia, iar alt dumnezeu nu are întru el izbăvire pentru om, dar aceasta o înțeleg greu de tot cei ce au iubirea de sine ca lucrare a lor, dar Eu am spus: „*Fericiți cei ce rabdă muștrarea și lămurire și încununare apoi*”, căci fără de muștrare nu se ridică omul din multele lui greșeli și nu-i sunt iertate păcatele lui.

Îmi curăț calea ca pe vremea lui Israel când cei neascultători s-au răzvrătit și i-am cumințit Eu. În zi de praznic împăralesc pentru cru-

cea Mea cea de acum două mii de ani grăiesc de calea cea dreaptă, de calea crucii, ca să audă cei care dau să se aleagă pe calea Mea cea cu muștrare și certare pe ea, căci nimeni nu vine învățat pe această cale. O, dacă tu, creștine care dai să vii, dacă nu ieși din sângele tău ca Avraam din casa și din neamul său, nu poți fi al lui Hristos căci ești împărțit. Muștrare, certare și mântuire, toate acestea te lămuresc spre înțeleptie, iar dacă nu poți să ai parte de treptele creșterii, zadarnic vii, și iată, faci dureri, care te vor durea apoi.

O, fiilor din cetate, Îmi ocrotesc lucrarea și mersul și cetatea și toate ale Mele cu voi și pe voi, căci aplecarea Mi-a fost mare și multă și nu este recunoștință, ci este duh de judecată și de ascundere a faptelor întunericii, iar întunericii aduce primejdie, măi fiilor. Oricât se va lovi în voi și în mersul cuvântului Meu din partea celor ce se joacă atât de urât de-a duhul lumii și nicidecum nu trag pe cale cu Mine și cu voi, noi vom sta cu fruntea sus spre Tatăl și vom veghea pentru cei care rămân și care vor învăța din furtunile care bat pe neașteptate, și fericiți sunt cei ce rabdă ispitele și trec peste ele și rămân, iar cei ce se aleg cu lumea și cu lăcomia cea pentru ei înșiși, este scris în Scripturi de această alegere rea, iar noi să stăm sub mâna Tatălui o, fiilor. Am fost mereu înșelați de cei ce și-au ales doar ce vor ei, și și-au făcut rost de cârtiri apoi și de judecată peste voi, de cuvinte mânioase și de ascunderi, după ce atât de mult ne-am aplecat și ne-am umilit în locul celor ce nu știu gustul umilinței și sunt unși cu de toate cum le vine lor bine. Acum trebuie să ne ferim de lovituri și de disprețul pe față și pe ascuns și de aceea voi lucra Eu, Domnul, și voi păstra Eu liniștea de peste voi ca să pot merge cu voi, că am de mers, fiilor, și voi găsi o cale să-Mi ocrotesc poporul și pe cei cu inima curată pentru voi, și care se vor dovedi prin lucrarea lor de partea Mea, căci mai mult dacă merg așa lu-

crurile, după cum lucrează cei fără de călăuză pentru mersul lor primejdios pentru Mine și pentru ei, ar fi să se clatine mulți și să piară din fașă cei ce dau să vină spre izvorul cuvântului Meu.

Am purtat rușine vreme multă și am stat aplecați zadarnic, căci cei care nu sunt cu Mine pentru împlinirile lepădării de sine, aceia se duc în lături și se tot duc, că așa își aleg, și ne fac rău, fiilor. O, rămâneți întru iubirea Mea! Fiți îndelung răbdători, și ocrotiți ceea ce este al Meu cu voi de peste tot, căci duhul rău îi biruie cu moameala lui pe cei cărora nu le ajunge Dumnezeu, și vor și lumea, iar umilința pentru ridicarea din cădere nu pot s-o aleagă, ci mai degrabă aleg îngâmfarea, care îi tot urâțește și-i depărtează de Dumnezeu și de frați.

Eu sunt de jur-împrejur cu pază cerească și cu întărire peste voi, fiilor. Așadar, rămâneți întru iubirea Mea, ea să vă fie lucrarea, chiar dacă vă este răsplătită cu dispreț din partea celor ce nu iubesc ca Dumnezeu.

O, pace vouă, fiilor! Cu pace să lucrați pe mai departe lucrul și locul de la Maluri, căci Eu, Domnul, vă împlinesc puterile și am grijă să se îplinească frumos toată lucrarea de acolo.

Vă mângâi inimioarele întristate, că sunteți triști, fiilor, și sunteți ca Mine. Când Domnul este trist, voi nu puteți fi altfel, dar mergem, sub cruce mergem, iar crucea ne mângâie și ne va mângâia, o, fiilor. Amin, amin. amin.

14/27 septembrie 2024

